

Nr 2**Socialutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1970 vid dess femtiofjärde sammanträde fattade beslut.**

Genom en den 14 januari 1971 dagtecknad proposition, 1971: 5, har Kungl. Maj:t under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden anhållit om riksdagens yttrande över vad föredragande departementschefen anfört om följande vid Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1970 vid dess femtiofjärde sammanträde antagna instrument, nämligen

- 1) konvention (nr 131) om fastställande av minimilöner med särskild hänsyn till utvecklingsländerna,
- 2) rekommendation (nr 135) i samma ämne,
- 3) konvention (nr 132) om semester (reviderad 1970),
- 4) rekommendation (nr 136) om särskilda program för sysselsättning och utbildning av ungdom i utvecklingssyfte.

Internationella arbetskonferensens femtiofjärde sammanträde hölls i Genève under tiden den 3–25 juni 1970. I sammanträdet deltog delegationer från 111 av ILO:s 121 medlemsstater jämte representanter för många mellanstatliga och internationella icke statliga organisationer. Social- eller arbetsministrar från flera i konferensen deltagande länder bevistade sammanträdet. Det stora flertalet medlemsstater hade sändt fullständiga delegationer, dvs. två regerings-, ett arbetsgivar- och ett arbetstagarombud. Sverige deltog i sammanträdet med en fullständig delegation.

Enligt artikel 19 i Internationella arbetsorganisationens stadga skall de fyra ovan angivna instrumenten underställas riksdagen. Texterna på engelska och svenska till nämnda instrument har fogats till propositionen. Särskilda redogörelser för det huvudsakliga innehållet i konventionerna och rekommendationerna liksom en redogörelse för remissyttrandet över dessa lämnas i propositionen.

Departementschefen

Vid Internationella arbetskonferensens femtiofjärde sammanträde, år 1970, antogs dels tre instrument som berör utvecklingsländerna, näm-

ligen en konvention och en rekommendation om minimilöner samt en rekommendation om sysselsättning och utbildning av ungdom i utvecklings syfte, dels en konvention om semester.

Vad beträffar de tre förstnämnda instrumenten, dvs. *konventionen (nr 131) om fastställande av minimilöner med särskild hänsyn till utvecklingsländerna* och *rekommendationen (nr 135) i samma ämne* samt *rekommendationen (nr 136) om särskilda program för sysselsättning och utbildning av ungdom i utvecklings syfte* delar jag ILO-kommitténs uppfattning att dessa instrument saknar direkt intresse för svenska förhållanden. Det kan emellertid tänkas att instrumenten kan ha viss betydelse i samband med det svenska biståndet till utvecklingsländerna. I första hand torde en bedömning härav böra ankomma på SIDA. Jag föreslår därför i likhet med ILO-kommittén att instrumenten överlämnas till SIDA för att vid behov beaktas i samband med bistandsverksamhetens planering.

I fråga om *konventionen (nr 132) om semester* vill jag erinra om att denna utgör en revision av 1936 års konvention (nr 52) i samma ämne. Såsom ILO-kommittén framhållit har det för de nordiska länderna sedan längre framstått såsom angeläget att få till stånd en revision av sistnämnda konvention, som på grund av vissa bestämmelser av teknisk art inte kunnat ratificeras av Sverige.

Sedan numera en reviderad semesterkonvention antagits av ILO måste emellertid konstateras att med hänsyn till innehållet i vissa detaljbestämmelser inte heller den reviderade konventionen kan ratificeras av Sverige utan att gällande svenska semesterlagstiftning ändras. Jag delar ILO-kommitténs åsikt att det är angeläget att en svensk ratificering kan komma till stånd.

Enligt ILO-kommitténs mening kan frågan om i vilka avseenden den svenska semesterlagen innefattar ratificeringshinder lämpligen övervägas i anslutning till det utredningsarbete som bedrivs av ett nordiskt arbetsmannaskott beträffande spörsmålet om harmonisering av de nordiska ländernas semesterlagstiftning. Jag delar denna uppfattning. När resultatet av övervägandena föreligger får frågan tas upp om de lagändringar som behövs för att möjliggöra en ratifikation.

Utskottet

Utskottet finner ej anledning till erinran mot vad föredragande departementschefen yttrat om följande vid Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1970 antagna instrument, nämligen dels en konvention och en rekommendation om minimilöner samt en rekommendation om sysselsättningsbidrag och utbildning av ungdom i utvecklings syfte, dels en konvention om semester.

Utskottet hemställer

att riksdagen i anledning av propositionen 1971: 5 i skrivelse till
Kungl. Maj:t ger till känna vad utskottet anfört.

Stockholm den 16 mars 1971

På socialutskottets vägnar

GÖRAN KARLSSON

Närvarande: herrar Karlsson i Huskvarna (s), Gustavsson i Alvesta (c),
Svensson i Kungälv (s), Hamrin (fp), Dahlberg (s), fru Skantz (s), herr
Persson i Stockholm (s), fru Sigurdsen (s), herrar Åkerlind (m)*, Johns-
son i Blentarp (s), Andreasson (c), fru Marklund (vpk), herrar Bengtsson
i Göteborg (c), Nisser (m) och Romanus (fp).

* Ej närvarande vid betänkandets justering.

